

[Statsministeren.]

for alle vil jo helst se så meget byggeri som muligt, men som er positivt som led i den økonomiske politik og i hvert fald særdeles nødvendigt som et middel til at dæmpe den samlede økonomiske aktivitet. Vort mål er jo her at få boligbyggeriet ind på et niveau på omkring godt 40.000 lejligheder, og det må vel siges at være en dæmpning, men naturligvis således, at der alligevel er et betydeligt boligbyggeri under opførelse.

Endelig har budgetministeren i dag fremlagt, eller vil i hvert fald i dag fremlægge, et forslag, som åbner mulighed for en mere effektiv styring af kreditgivningen. Jeg synes derfor, man bliver nødt til at erkende, eller burde erkende, at der er gjort noget, og det er klart tilkendegivet, at der er yderligere ting, som vi mener er nødvendige for at dæmpe den enorme økonomiske aktivitet og dermed den inflation, som jo er en virkning heraf.

Hr. Poul Schlüter sagde noget om, at folketinget ikke måtte reduceres til et sted, hvor man blot flittigt svingede gummistemplet og blot accepterede det, som en regering lagde frem. Det er jeg da fuldstændig enig i, og jeg vil også godt sige, at det jo slet ikke er det, der har været billedet af f.eks. den sidste folketingssamling.

Jeg vil godt gå en lille smule tilbage i historien, nemlig til dengang, da vi havde en VKR-regering, en VKR-regering, som havde en stor majoritet her i tinget, og hvor de ting, som de 3 partier var blevet enige om, i langt højere grad blev fremlagt som fuldbyrdede kendsgerninger, hvilket på grund af indre magtproblemer mellem disse partier medførte, at der praktisk talt ikke var mulighed for ændringer her i salen. Det er helt anderledes for en regering, der er en mindretalsregering, og jeg vil igen henvise til den lovgivning, der fandt sted i sidste folketingssamling; den fortæller, den viser os klart, at der var lovgivning, også fundamental lovgivning, som det kun var muligt at få gennemført ved, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti enedes om den, men at der også var en lang række lovgivningsområder, og herimellem ganske væsentlige ting, som blev gennemført med bredere tilslutning. Nu da det er hr. Poul Schlüter, der nævner det, vil jeg udtale glæde over, at f.eks. socialdemokratiet og det konservative

folkeparti i fællesskab gennemførte en ny miljølovgivning. Det var altså og er en regering, som er villig til at lægge sine synspunkter og forslag frem, men også er villig til at forhandle; men en regering skal naturligvis altid sørge for, at de resultater, der kommer ud af forhandlingerne, kommer så nær som muligt til de ideer og de programmer, som dets parti nu engang har, og det er altså også det, der har været ledestråden for denne regering i sidste samling.

Hr. Poul Schlüter talte også om, at vi i forbindelse med besparelserne ikke skulle interessere os for det, man kaldte „småtingsafdelingen“. Det mener jeg heller ikke at vi kun har gjort. Tværtimod har denne regering jo trods alt sparet mere end nogen anden regering tidligere. Lad så være, at vi er inde i en økonomisk situation, hvor der er behov for at spare en ekstra tand, hvor behovet derfor er ekstra stort. Lad mig nævne nogle procenttal.

Den finanslovsskitse, vi har lagt frem, opererer med en reel udvikling af de offentlige udgifter, af statens udgifter, på ca. 1 1/2 pct. Det er en meget stærk dæmpning af den offentlige aktivitet i forhold til den finanslov, vi i øjeblikket arbejder under. Dér var der nemlig tale om en udvidelse, en reel udvidelse af den offentlige aktivitet, med 3 pct., og går vi længere tilbage — undskyld disse historiske glimt, men de er jo ret vigtige, når man skal prøve på at vurdere en oppositions reelle vilje og især evne til, når de har magten, at føre politik: hvordan var det da dengang? Ja, under VKR-regeringen udvidedes den offentlige aktivitet med reelt 5-6 pct., altså en meget stærkere stigning end den, vi nu er ude for.

Derfor er det rigtigt at sige — og man burde erkende det fra de borgerlige partiers side — at denne regering har haft viljen og altså også evnen. Til trods for, at den er en mindretalsregering, har den også kunnet skaffe resultater i retning af en dæmpning af den offentlige aktivitet.

Ja, så kan man naturligvis sige til os, som det er sagt så mange gange: nå ja, det er meget godt, men det er ikke nok. Men dér må vi altså sige: det er ikke lige meget, hvad vi sparer på. Når der f.eks. er en besparelse på 200 mill. kr. i det, som jeg tror det var V og R der fremsatte, på sygedagpengeordningen, så må vi sige to ting. For det første kan